

прошавам. Ако да беше учен, аз не можех да потъпча закона. Бай Д. не е предател, но неразбран, горделив и говори за работи от себе си, без да знае къде водят. Подхвърлял на хората ни думи да мислят различно, пък на мене казва, че тия тъй мислили". Това принудило Левски да обиколи неговото окръжие (Орханийското) и лично да разпита хората, защо не правят това, което устава им заповядва. Те се оправдавали, че Общи другоячеги учил по решен. уж на Ц. К. в България.

Левски преустроил окръжието, което брояло 15 комитети, свързал последните по близу един до друг и ги подчинил на Центъра (Орхание). Обаче Общи отишъл и развалил направеното, като научил някои частни комитети да искат друг град за център. Работата дошла до там, че Общи зел да подучва някои комитети да искат да се отнесат до Ц. К. в Влашко с оплакване против Левски. Това нещо страшно огорчило апостола, който единадесет години работил на народната нива с пълно безкористие, самоотвержение и ентузиазъм, та сега един чужденец да дойде от някъде си – да хвърля кал върху него. Но завистта и късогледството на някои тетевенски и ловченски членове на привременото правителство станали причина да се подигне въпрос против големите права, които Левски получил от Букурещ. Тия хора не могли да се вдълбочат толкова в народното дяло и да разберат, както това е разбрал опитния Левски, че без дисциплина и един ръководен ум работата нема да върви. На-